

Във връзка със сюжета на поемата " Дилиано магеснице" - аз знам само откъслечи, които ще Ви напиша така , както си ги спомням:

"Седенки?! Седенки без нея не стават.
В селото се свикват момите под ред,
но щом как Дилиана да канят "забравят",
момците не стъпват от прага напред.

Дилиано, Дилиано - магеснице цяла
на булки чернило и млади моми...

.....
.....

След това следва предупредителен стих на стара жена, че момите се одумали да и направят магия, но Дилиана разтърсва дълги руси плитки и отговаря: "Магия магесница, кай, не лови!"

Поемата завършва така до там докъдето беше написана:

"Ей бог да ме прости, да беше умряла
селото не би се расипало днес."

Относно израза "~~Сейр~~ Сейр починете по жетва". Сейр е турска дум а, която в Банско се употребява много в смисъл да погледаш инте ресно зрелище.

Анна Мицова беше от Благоевград. Русокоса нежна девойка с извънредно мило лице. Бацько ходи с нея в Пирин още като ученик в Машинното Морско Училище и за нея написа стихотворението: "сън на планината".

Кона Каназирева беше първата любов на бацько още от времето, когато той беше в Разлог като ученик. Тя беше синеока девойка, висока стройна. Най хубавото в нея бяха извънредно дългите и руси плитки, които обкръжаваха бяло като мрамор лице. Бацько я наричаше "бялата фея".

Стефан Гюмов - В къщи се споменаваше това име често във връзка непостоянството на политическите убеждения на някой. Бацько казваше на баща ни: "Преметаше се като Стефан Гюмов" - с което искаше да подчертае непостоянството на неговите политически убеждения.

Бацько почна да ме нарича "Вуйне" още от времето, когато бях ученичка в първо отделение. Тогава първото четиво, което учех беше: "Вуйчо Райко отишел в гората на лов". Аз така усърдно учех това четиво, че бацько искрено почна да ме подиграва и дори почна да ме нарича " Вуйчо Райко". В последствие той съкрати това ~~д~~ название с "Вуйне" и така ме наричаше до края на живота си.

Относно израза " дрънка ли колко лугне в кал". Лугне в Банско наричат след като се изровицаревичката, остава кочан. Този кочан наричат лугне. Израза се много употребява в Банско в смисъл, когато лугнетата се хвърли в калта, тя не издава никакъв звук, или не дрънка. Бацько е употребил израза в смисъл, дали неговата стихосбирка "Моторни песни" ни е харесала, дали е намерила отзвук в душите ни, или не е. "Дрънка ли колко лугне в кал". Бацько обичаше да употребява бански изрази.

"Калплък" - произлиза от калпазанин т.е. човек който не му се работи.

"Око ле ти игра". В банско има поверие, че когато трепка клапача на окото " игра" - то ще ти се случи нещо или хубаво или лошо - според кое око. Този израз се употребява като предупреждение

"Калпове" - хора които не им се работи.

"Нека на писаа" / ма ка са калпове / значи възмущение към